

Poučavanje učenika o načinima akademske diskusije

Ovaj alat za podučavanje, kreiran od strane nastavnice, Cynthiae Satterlee, može unaprijediti dijalog u učionici, osnažujući učenike da se izraze dok uče iz ideja drugih.

Jeste li ikada bili usred učioničke diskusije u kojoj učenici vrve od ideja i jedva čekaju da ih podijele?

To može izgledati i zvučati kao mnoštvo glasova koji govore u isto vrijeme, dok tiši učenici pokušavaju pronaći svoje mjesto u toj gužvi.

Ne želite ugušiti ničiji entuzijazam, ali kako osigurati da svaki učenik ima priliku da se zaista izrazi i čuje ideje svojih vršnjaka?

Sposobnost učenika da jasno komuniciraju s drugima u razgovoru ključna je vještina pismenosti. Iako su ciljevi za govor dio osnovnoškolskih standarda, počevši od vrtića, podučavanje razgovora može biti izazovno; često je učenicima teško znati odakle da počnu ili koji je najbolji sljedeći korak kada odgovaraju nekome. Grafikon „Učestvuj u razgovoru“ može biti veoma koristan u ovom procesu – definišući početne i krajnje tačke za učenike, kao i sve korake između, tokom vođenja razgovora.

“Učestvuj u razgovoru” koju je razvila Cynthia Satterlee započinje time da učenik kaže bilo šta, a zatim se razvija do trenutka kada učenik kaže nešto relevantno, nadovezuje se na prethodno rečeno ili izražava neslaganje, pojašnjava, poboljšava, revidira svoje razmišljanje, podstiče dublje razmišljanje ili proširuje i razrađuje – sve su to neophodne vještine za bilo koji oblik diskusije.

Kada je **Cynthia** podijelila ovu metodu tokom radionice, kimnuo sam glavom i pomislio:

„Da, upravo ono što sam tražio!”

- Pomogla mi je da shvatim kako razgovor može napredovati kroz različite razrede i nastavne oblasti. Dok sam proučavao ovu metodu, pomislio sam kako bi mogla postati još moćniji alat za učenike i nastavnike dodavanjem niza uzoraka podsticaja za razgovor na svakom nivou.

Prvi korak u podučavanju djece kako da podignu nivo svog sudjelovanja u razgovoru počinje posmatranjem: jednostavnim obraćanjem pažnje na to što učenici govore jedni drugima. Da li je njihov razgovor povezan s osjećanjima inicijalnog govornika ili potpuno van teme? Da li uspijevaju pretočiti misli u riječi i održati razgovor ili ga nenamjerno prekidaju? Uskladite svoja zapažanja sa koracima iz metode, a zatim se usmjerite na podučavanje.

Kako ovo izgleda u učionici:

Mnoga djeca osnovnoškolskog uzrasta vole da dijele svoja mišljenja kada se ne slažu s drugima. Često sam čuo djecu kako to rade koristeći kratke fraze poput: „*To nije tačno!*“ ili dijeleći kako oni vide stvari drugačije, a da pri tome ne priznaju ideje originalnog govornika.

Pružanje učenicima poticajne fraze poput „Slažem se...” ili „Ja to vidim drugačije...” može im pomoći da uspostave vezu između onoga što govornik kaže i onoga što oni dodaju kako bi razvili razgovor.

Slično tome, osnaživanje djece da koriste frazu „Želio/la bih dodati...” pomaže im da izgrade most između tuđe ideje i vlastite.

Uvođenje podsticaja za razgovor

Prikazivanje podsticaja za razgovor nakon što ih predstavite svojoj učionici može biti moćan alat za podršku učenicima. Najbolje je da ih napišete zajedno s učenicima, dok im eksplicitno objašnjavate misaoni proces iza tih podsticaja:

„Jedan od načina na koji možemo da se nadovežemo na ono što drugi učenici u razredu dijele jeste da počnemo rečenicu sa: 'Nešto što si upravo rekao...' Hajde da to napišemo na veliki ljepljivi papir i postavimo ovdje na tablu, gdje svi možemo da ga vidimo. Možemo raditi na razvijanju razgovora koristeći ovaj jezik kad god želimo da podijelimo nešto povezano s diskusijom.”

Ova napomena može se koristiti prije razgovora, uz podsjetnik: „Sjetite se, pokušavamo da unaprijedimo naše vještine razgovora tako što ćemo reći nešto što je povezano s onim što je prethodni govornik rekao.”

Zatim pokažite i pružite podsticaje za razgovor kako biste podržali ovaj proces. Postepeno razvijanje alata za progresiju zajedno s učenicima mnogo je snažnije nego prikazivanje u njegovom cjelokupnom obliku na samom početku rada na ovim vještinama.

Evolucija razgovora

Ovaj proces zahtijeva vrijeme. Podržavajte razgovore podsticajima za razgovor dok ih učenici ne usvoje kao svoje. Ako dijete započne razgovor bez njih, možete nježno izgovoriti podsticaj i ohrabriti ga da pokuša ponovo, koristeći taj jezik kao početnu tačku. Kada ovo radim, podsjeća me na pomaganje nekome da nauči plivati. U početku, moje ruke su čvrsto ispod osobe, ali ubrzo moje riječi postaju nježni vrhovi prstiju ispod površine – pružajući uvjeravanje, stabilnost i podršku.

Uklanjam svoje figurativne ruke u potpunosti kada čujem djecu kako spontano koriste jezik ove progresije u prirodnim razgovorima. To može zvučati kao da se dijete nadovezuje na ono što je reklo kako bi pojasnilo neku tačku – „Dozvolite mi da to pokušam reći jasnije” ili „Želim dodati nešto na ono što sam ranije rekao/la.” Drugo dijete može podijeliti kako se njegovo razmišljanje promijenilo zahvaljujući uzimanju u obzir misli i perspektiva drugih – „Ranije sam mislio/la... ali sada mislim...”

Ova razmjena ne samo da zvuči dobro, već poštuje misli svih govornika i pomaže djeci da vide kako su njihove riječi međusobno povezane.

Važno je zapamtiti da ovaj grafikon nije skup diskretnih koraka niti vezan za određene razrede; može biti fluidniji u zavisnosti od toga šta učenici govore, kako međusobno djeluju ili koji je fokus vaše nastave. Na primjer, s učenicima petog razreda u jedinici o debati, koristite podsticaje za razgovor koji im omogućavaju ne samo da traže dodatne informacije već i da s poštovanjem izraze

različita mišljenja.

Kako učenici napreduju u ovom procesu i isprobavaju druge uspješne načine unapređenja razgovora, primijetite, imenujte i ističite ono što govore, a zatim to dodajte na zajednički grafikon. Osnažite učenike da koriste ovaj zajednički vizual kako bi procijenili vlastiti napredak, povezali svoj jezik s razvojem i progresijom, te postavili ciljeve za dalji razvoj. Unapređenje vještina razgovora na dinamičan način omogućava učenicima da se zaista izraze i u učionici i izvan nje, prebacujući odgovore poput „Šta?!“ u „Volio/la bih da čujem više o tome što si rekao/la...“

Collections

Autorski tekstovi